## Nr 1336

**av herr Magnusson i Borås m. fl.**
**i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 29 angående omlokalisering av viss statlig verksamhet.**

I Kungl. Maj:ts proposition nr 29 föreslås att statens institut för byggnadsforskning omlokaliseras från Stockholm till Gävle.

Institutet kom till 1960 genom riksdagsbeslut och började verka den 1 juli det året.

All till institutet knuten personal är arvodesanställd, och personalens anställningstrygghet är således i hög grad beroende av institutets effektivitet och konkurrenskraft. Eftersom institutet saknar fasta tjänster intar det en särställning bland de verk som i proposition 29 föreslås omlokaliserade.

Antalet vid institutet arbetande personer är ca 165, varav ca 15 återfinns vid lokalkontoren i Lund, Göteborg och Umeå. Andelen personal med kvalificerad utbildning är mycket större än inom någon annan av de organisationer som föreslås omlokaliserade. Många i institutets personalkår deltar i universitets- och teknisk högskoleutbildning både som elever och lärare.

Institutet har medverkat till upprättandet av institutionerna i byggnadsfunktionslära vid de tekniska högskolorna i Stockholm och Lund. Innehavarna av professurerna har i väsentlig utsträckning meriterats genom forskning vid institutet. Samma sak gäller professorn i socialekologi vid Stockholms universitet, som har halvtidstjänstgöring vid institutet, och professorerna i projekteringsteknik respektive fastighetsstrukturens ekonomi vid kungliga tekniska högskolan.

Det finns ett väl integrerat samverkansmönster mellan å ena sidan institutet och å den andra tekniska högskolan och universitetet, det gäller såväl utbildningen som forskningen. Det viktigaste beroendet skapas av det löpande forskningsarbetet, där samarbetet är mycket nära. Institutet kan sägas ingå i en stor informell forskningsorganisation.

I övrigt har institutet bl. a. kontakter med de verk som har med byggande och samhällsplanering att göra och med främst inrikes- och civildepartementen. Institutet har också ett utvecklat internationellt samarbete.

Mot bakgrunden av bara vad här relaterats om institutets karaktär av med akademisk forskning integrerad organisation framstår det som synnerligen olämpligt med en omlokalisering till Gävle. Intrycket av olämplighet förstärks av att de övriga, presumtiva Gävleverken har föga att göra med institutet. Huvudparten av de tongivande forskarna inom institutet har inte för avsikt att flytta med institutet om det förläggs till

Gävle eftersom Gävle saknar bl. a. teknisk högskola. Dessutom vet man inte i dag vart planverket och bostadsstyrelsen – två för institutet viktiga verk – kommer att hamna när de i framtiden skall omlokaliseras. Även lokaliseringen av statens råd för byggnadsforskning och miljövårdsverket är av stort intresse för institutet.

Oavsett om dessa senast nämnda organisationer alla kommer till Gävle skulle avsaknaden av teknisk högskola med lämpliga avdelningar vara en alltför svår belastning för institutet.

Således bör en annan lokaliseringsort komma i fråga. Eftersom närhet till teknisk högskola med lämpliga avdelningar är en ovillkorlig förutsättning, torde Borås och Uppsala ligga nära till hands. Emellertid kan den sistnämnda staden knappast komma i fråga, eftersom den i sig själv är så starkt expansiv att den inte lämpar sig som lokaliseringsort. Borås däremot har synnerligen goda förutsättningar och uppfyller alla de krav på lokaliseringsorter för statlig verksamhet som anges i propositionen. I det här sammanhanget är det mycket fördelaktigt att resvägen till Göteborg och Chalmers blir bara ca 6 mil lång och att där snart blir motorväg mellan städerna. Dessutom blir det väl ordnat för de mera långväga resenärerna, eftersom det internationella storflygfältet i Härryda kommer att bli klart ungefär samtidigt som inflyttningen till de nya lokaliseringsorterna beräknas ske. Den ovan nämnda motorvägen, som således också kommer att betjäna Härrydaresenärerna, beräknas bli klar ungefär samtidigt. Sträckan Härryda – Göteborg utgör första etappen av motorvägsbygget.

Institutet kommer av de kommunikationstekniska skäl som här redovisats således – om det förläggs till Borås – att dels kunna samarbeta nära med den tekniska högskolan och universitetet i Göteborg, dels kunna upprätthålla sina goda internationella kontakter och även naturligtvis nationella kontakter. Det senare är viktigt inte minst med tanke på det statliga kommitté- och utredningsarbete som tar i anspråk personal inom institutet.

En utflyttning till Gävle skulle sannolikt medföra att man måste bygga om institutet från grunden och därmed omintetgöra en mängd investeringar i tidigare utfört arbete och i värdefulla, kunniga och högt kvalificerade medarbetare. Omlokalisering till Borås skulle innebära att man slapp en sådan total omorganisering av institutet och därmed räddade stora värden åt byggnadsforskningen.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 29 måtte besluta att statens institutet för byggnadsforskning lokaliseras till Borås.

Stockholm den 13 april 1971

TAGE MAGNUSSON (m)
i Borås

PAUL BRUNDIN (m)

ARNE PERSSON (c)
i Heden

GUDMUND ERNULF (fp)

BENGT BÖRJESSON (c)
i Falköping